

Photo : bloomberg.com

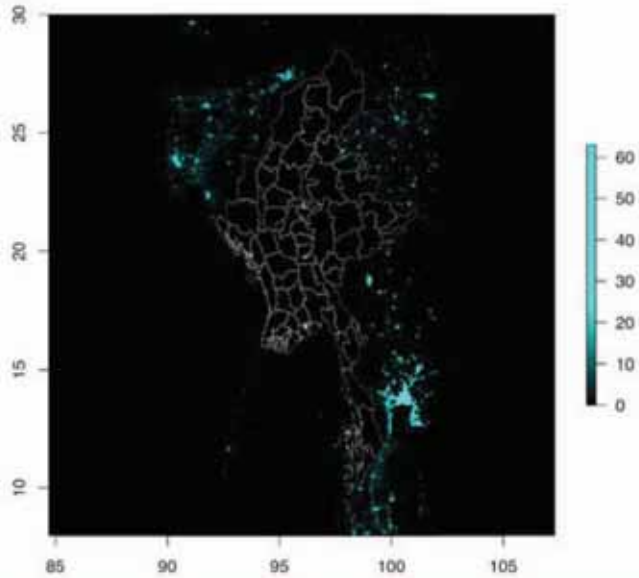
Myanmar Economy Viewed at Night

By Satoru KUMAGAI, Souknilanh KEOLA and Toshihiro KUDO

Myanmar's official statistics provide considerably outdated and narrowly covered data on the country's economic and industrial situation. Data on geographical economic activities are particularly lacking. However, it is critically important for policy makers to know what the economic geography is like in Myanmar when they envisage sustainable and balanced economic development.

An alternative way invented to estimate economic activities in developing countries is to use the strength and distribution of nighttime lights. It is now widely known that the strength of nighttime lights and economic activity are firmly correlated. Normally, the relationship between these two data is determined by some coefficients derived from regression analyses using 'actual' data and nighttime lights satellite imagery (Ghosh et al. 2010). Here, we use the nighttime lights to estimate the distribution of GDP at a district level (Figure 1), taking the national GDP as given.

Figure 1 Nighttime Lights Imagery of Myanmar

(Source) Image and data processing by NOAA's National Geophysical Data Center. DMSP data collected by US Air Force Weather Agency.

“

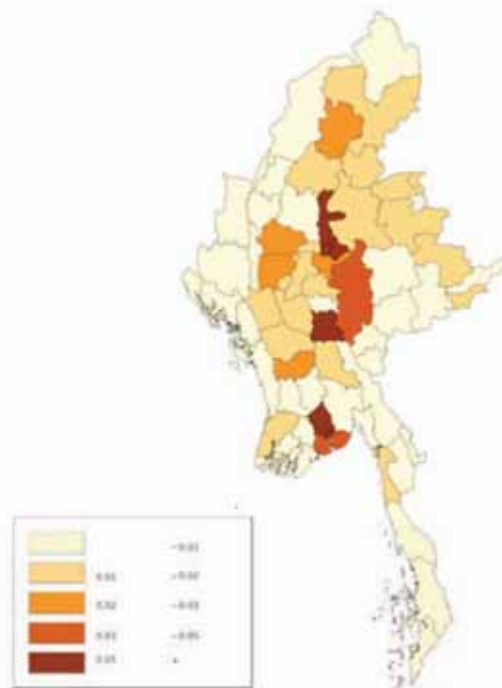
There are three regions with a more than 5 percent share of the national nighttime lights, namely Yangon, Mandalay (with Pyin Oo Lwin) and Nay Pyi Taw.

”

Figure 2 shows the distribution of the nighttime lights by district. There are three regions with a more than 5 percent share of the national nighttime lights, namely Yangon, Mandalay (with Pyin Oo Lwin) and Nay Pyi Taw.

These three regions in total emit around 40 percent of national nighttime lights. In particular, Yangon, the former national capital, emits 22 percent of the national nighttime lights. This is consistent with the electrification data in Myanmar. The electrification ratio in Yangon was 61 percent in 2008, while that of the rest of the country was only 16 percent in the same year. Mandalay is the largest commercial town in Upper Myanmar. Nay Pyi Taw is the new capital city with all the governmental organizations. Although Nay Pyi Taw still lacks substantial industrial activities, it is given the first priority for electricity. Other local cities are much smaller than Yangon and Mandalay.

Figure 2 Nighttime Light Share by District (2009)

Now, we proceed to a 'preliminarily' estimate of per capita GDP by district using the limited information available. First, population by district is estimated based on the share of eligible voters in the general elections held in November 2010 and the 1983 population census. Second, GDP by district is estimated assuming that non-agricultural economic activities are distributed as the same share as the nighttime lights, while agricultural production is distributed as the same share as the share of agricultural land of each district.

Figure 3 shows the estimated GDP per capita by district (national average = 1.0). The three core regions Yangon, Mandalay (with Pyin Oo Lwin) and Nay Pyi Taw are more than two times richer than the national average. In addition to that, some districts at the national border with Thailand (Tachileik and Myawaddy) and with China (Laukaing, Muse and some districts in Kachin State) have a higher per capita GDP than the national average, while no border-city effect is observed for districts at the national border with India and Bangladesh.

Figure 3 Estimated GDP Per Capita by District (2009)

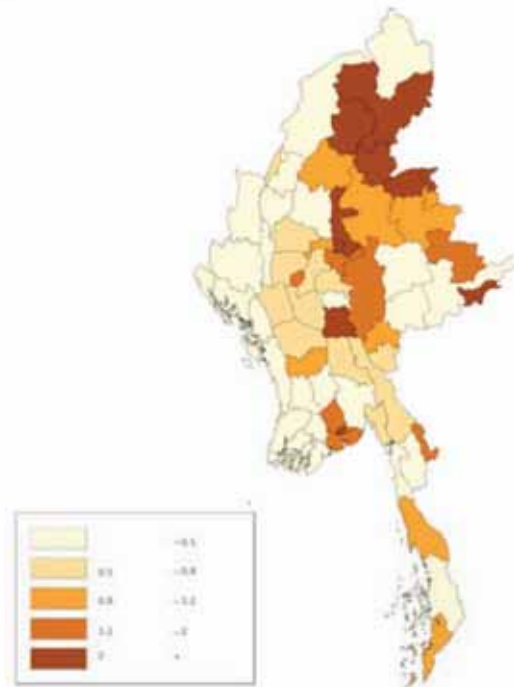

Figure 4 Spatial Distribution of GDP in Myanmar and Thailand

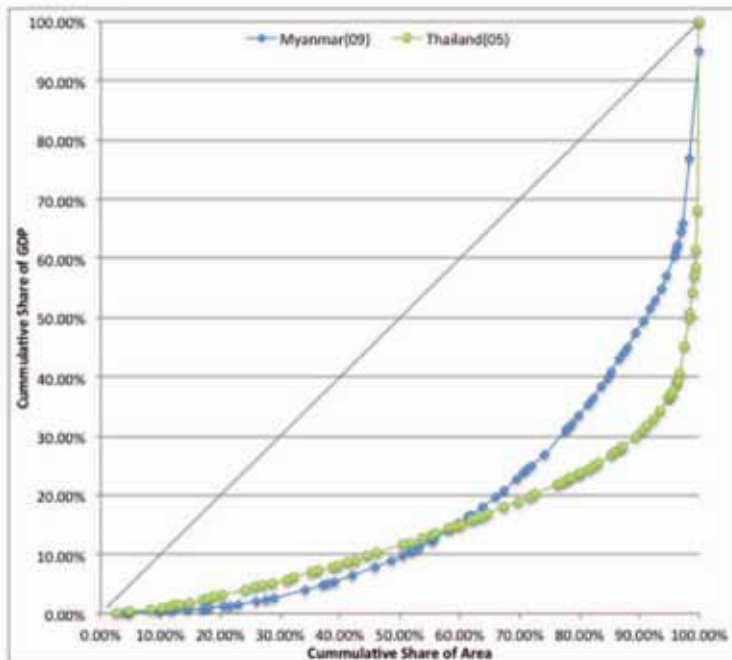

Figure 4 compares the spatial distribution of GDP in Myanmar for 2009 and in Thailand for 2005. The figure is the so-called 'Lorenz curve'. The horizontal axis is the cumulative share of area and the vertical axis is the cumulative share of GDP. If economic activities are distributed with perfect equality, the points line up on the 45-degree line. The more the distribution of economic activities becomes uneven, the more the curve becomes convex.

Figure 4 shows that the economic activities in Myanmar are less concentrated compared with those in Thailand. In Thailand, more than 60 percent of national GDP is concentrated in less than 5 percent of the land area. In Myanmar, the same 60 percent of national GDP is concentrated in about 15 percent of the land area.

There is a tendency for the economic development in developing countries to accelerate the concentration of economic activities. So the economic activities in Myanmar are also likely to be more concentrated in the future.

**Although
Nay Pyi Taw still lacks
substantial industrial
activities, it is given
the first priority for
electricity.**

On the other hand, Figure 5 compares the spatial distribution of population in Myanmar for 2009 and in Thailand for 2005. The population in Myanmar is already spatially more concentrated than that in Thailand. This is partly because Myanmar contains some mountainous areas where the population density is low.

Based on analysis of the distribution of nighttime lights in Myanmar, we may have some implications on the country's economic and industrial activities.

a. The Yangon-Nay Pyi Taw-Mandalay route would be a possible industrial corridor, considering that non-agricultural activities, including manufacturing and administrative services, have already agglomerated in these three regions.

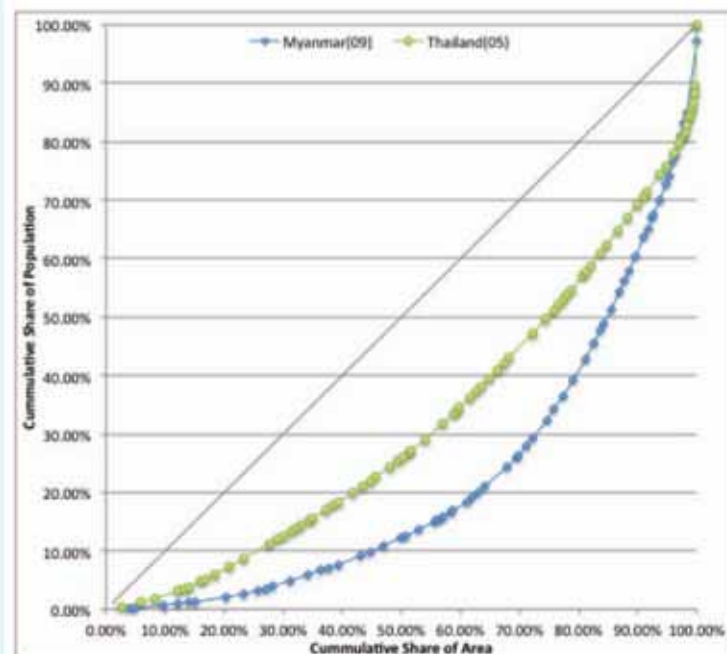
b. This study suggests that eastern border cities could develop through closer links with their emerging neighbors, i.e., China and Thailand. On the contrary, western border cities have thus far failed to develop through their

neighbors, i.e., India and Bangladesh. However, given the experiences of border cities with China and Thailand, there are ways for the western border cities to develop via enhanced connectivity with emerging India and Bangladesh.

Last but not least, there are long-standing questions about the trade-off between economic efficiency and regional equality. Some recent studies, however also suggest that the trade-off may only exist under certain circumstances. For instance, Meyer

and Lackenbauer (2005) proposed a 'two step regional policy approach', which concentrates on richer regions first before addressing disparity later. Brühlhart and Sbergami (2009) argued that the trade-off happens for economies of per capita income up to 10,000 USD. Therefore, it is indispensable to construct reliable geo-economic data for policy makers in order to balance these two objectives by careful economic and social policies.

Figure 5 Spatial Distribution of Population in Myanmar and Thailand

References

- 1.Brühlhart, Marius; and Frederica Sbergami. [2009] "Agglomeration and Growth: Cross-country Evidence" *Journal of Urban Economies*, Vol. 65, 48-63.
- 2.Ghosh, Tilottama; Rebecca L. Powell; Christopher D. Elvidge; Kimberly E. Baugh; Paul C. Sutton; and Sharolyn Anderson. [2010] "Shedding Light on the Global Distribution of Economic Activity" *The Open Geography Journal*, 2010(3), 148-161.
- 3.Meyer, Dietmar; and Jörg Lackenbauer. [2005] "EU Cohesion Policy and the Equity-Efficiency Trade-off – Adding Dynamics to Martin's Model" *ERSA Conference Paper*.

The views expressed in this publication are those of the author(s).
 Publication does not imply endorsement by JETRO of any of the view expressed within.
 You can download this policy brief at the IDE-JETRO website: <http://www.ide.go.jp>
 Contact: Bangkok Research Center, JETRO Bangkok TEL:+66-2253-6441 FAX:+66-2254-1447

Photo : Win Htike

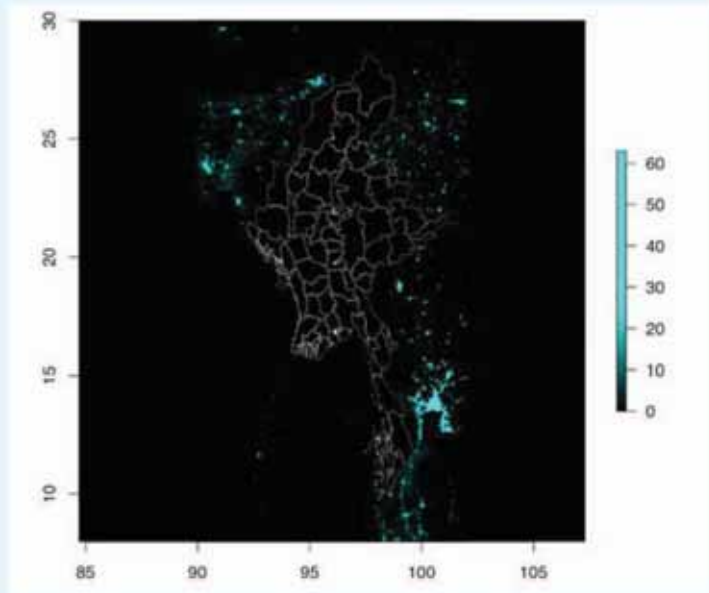
မြန်မာ့စီးပွားရေး ညချမ်းရှုခင်း

By Satoru KUMAGAI, Souknilanh KEOLA and Toshihiro KUDO

မြန်မာနိုင်ငံ၏ တရားဝင်စာရင်းအင်းများမှာ အချိန်နှင့်တစ်ပြေးညီမရှိဘဲ သိသာစွာနောက်ကျပြီး တိုင်းပြည်၏ စီးပွားရေးနှင့် စက်မှုလက်မှု အခြေအနေကို ကျယ်ကျယ်ပြန့်ပြန့် ဖော်ပြနိုင်ခြင်းမရှိပါ။ အထူးသဖြင့် ပထဝီအနေအထားအလိုက် စီးပွားရေး အခြေအနေများနှင့် ပတ်သက်သည့် စာရင်းအင်းများချို့တဲ့လျက် ရှိပါသည်။ သို့သော် မူဝါဒရေးဆွဲသူများအတွက် အထူးအရေးကြီးလျက်ရှိသည်မှာ စဉ်ဆက်မပြတ်နှင့် ညီညီမျှမျှဖွံ့ဖြိုးသော စီးပွားဖွံ့ဖြိုးမှု ရရှိရန်စဉ်းစားရာတွင် မြန်မာနိုင်ငံ၏ စီးပွားရေး ပထဝီအနေအထားကို သိရှိရန် လိုအပ်ခြင်းဖြစ်ပါသည်။

ဖွံ့ဖြိုးဆဲနိုင်ငံများ၏ စီးပွားရေးလုပ်ဆောင်ချက်များကို ခန့်မှန်းရာ၌ တီထွင်ကြံဆထားသော အပြောင်းအလဲနည်းလမ်းတစ်ခုမှာ ညချမ်းချိန်ခါ မီးရောင်များ၏ပုံနှုန်းမှုနှင့် တောက်ပမှုအားကို အသုံးပြုခြင်းဖြစ်ပါသည်။ ညချမ်းချိန်ခါ မီးရောင်များ၏ တောက်ပမှုအားနှင့် စီးပွားရေး လုပ်ဆောင်ချက်များ ခိုင်မာစွာ ဆက်စပ်နေမှုကို ယခုအခါ ကျယ်ပြန့်စွာသိရှိလာပါသည်။ ပုံမှန်အားဖြင့် ဤကိန်းဂဏန်းအချက်အလက်နှစ်ခုအကြားရှိ ဆက်သွယ်မှု ကိုရီဂရက်ရှင်း (Regression) ဆန်းစစ်ချက်မှရရှိသည့် မြောက်ဖော်ကိန်းများ (Coefficients) ဖြင့် အဆုံး အဖြတ်ပြုပါသည်။ ရီဂရက်ရှင်းဆန်းစစ်ချက်များမှာ အမှန်ဖြစ်ပေါ်နေသည့် ကိန်းဂဏန်းအချက်အလက်နှင့် ဆက်သွယ်ရေးပြုတ်တုမှ ရရှိသည့် ညချမ်းချိန်ခါ မီးရောင်ပုံရိပ်များ (Ghosh et al 2010) ကို အသုံးပြု၍ ရရှိခြင်းဖြစ်ပါသည်။ လက်ရှိတွင် ကျွန်ုပ်တို့သည် ရရှိသည့် GDP ညချမ်းချိန်ခါ မီးရောင်များကို အသုံးပြု၍ ခရိုင်အဆင့် GDP ခွဲဝေ ဖြစ်ပေါ်နေမှုကို ခန့်မှန်းပါသည်။ (ပုံ-၁)။

ပုံ-၁။ မြန်မာနိုင်ငံ၏ညချမ်းချိန်ခါမီးရောင်များပုံရိပ်

(ဇာစ်မြစ်) NOAA's National Geophysical Data Center က စီစဉ်ဖော်ထုတ်သည့် ပုံရိပ်နှင့် ကိန်းဂဏန်းအချက်အလက်၊ DM SP data Collected by US Air Force Weather Agency.

“

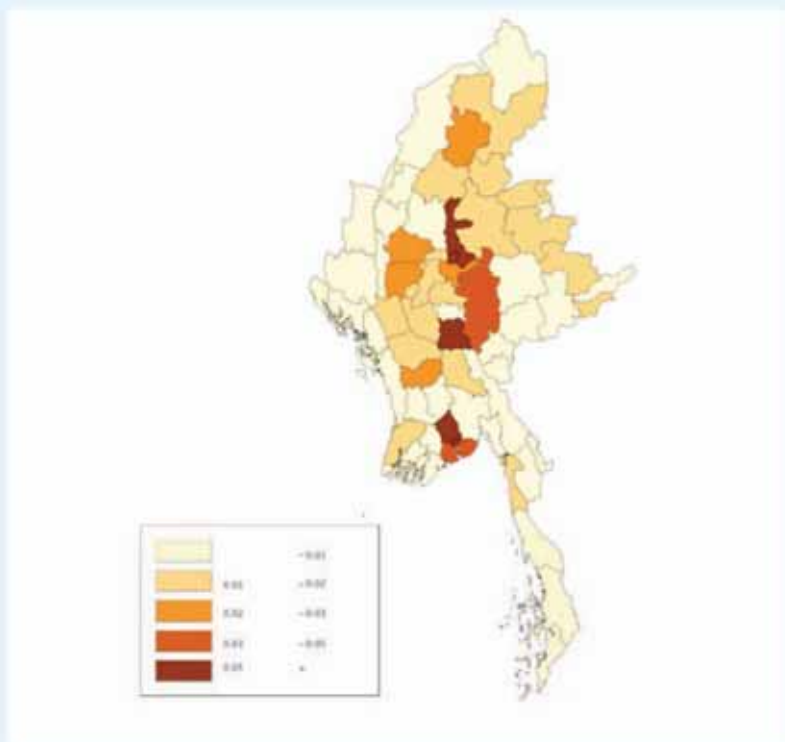
နေပြည်တော်မှာ အဓိကကျသည့် စက်မှုလက်မှုလုပ်ငန်း လုပ်ဆောင်ချက်များရှိသော်လည်း လျှပ်စစ်ဓာတ်အား မြန်-ဖြူးမှုတွင် ပထမဦးစားပေးရမည့်မြို့ ဖြစ်ပါသည်။ အခြားဒေသတွင်းမြို့များမှာ ရန်ကုန်နှင့် မန္တလေးမြို့များထက် များစွာသေးငယ်ပါသည်။

”

ပုံ-၂ မှာ ခရိုင်အလိုက် ညချမ်းချိန်ခါ မီးရောင်များ၏ ဖျံ့နှံ့မှုကိုဖော်ပြပါသည်။ မြန်မာနိုင်ငံတွင် စုစုပေါင်း ညချမ်းချိန်ခါ မီးရောင်များ၏ ၅ ရာခိုင်နှုန်းအထက် ရရှိသော ဒေသ ၃ ခု ရှိပါသည်။ ၎င်းတို့မှာ ရန်ကုန်၊ မန္တလေး (ပြင်ဦးလွင်အပါအဝင်) နှင့် နေပြည်တော်ဖြစ်ပါသည်။

ဤဒေသ ၃ ခု၏ အလင်းရောင်ထုတ်လုပ်မှုမှာ တစ်နိုင်ငံလုံး ညချမ်းချိန်ခါ မီးရောင်များ၏ ၄၀ ရာခိုင်နှုန်း ရှိပါသည်။ အတိအကျအားဖြင့် နိုင်ငံတော်၏ ယခင်မြို့တော်ဖြစ်သော ရန်ကုန်မြို့မှာ တစ်မျိုးသားလုံး၏ ညချမ်းချိန်ခါ မီးရောင်များ၏ ၂၂ ရာခိုင်နှုန်း ရှိပါသည်။ ဤဖော်ပြချက်မှာ မြန်မာနိုင်ငံ လျှပ်စစ်ဓာတ်အားဆိုင်ရာ ကိန်းဂဏန်း အချက်အလက်များနှင့်လည်း ညီညွတ်မှု ရှိပါသည်။ ရန်ကုန်မြို့၏ လျှပ်စစ်ဓာတ်အားအချိုး (electrification ratio) မှာ ၂၀၀၈ ခုနှစ်တွင် ၆၁ ရာခိုင်နှုန်းရှိ၍ ကျန်ဒေသများမှာ ယင်းနှစ်တွင် ၁၆ ရာခိုင်နှုန်း ရှိပါသည်။ မန္တလေးမြို့မှာ မြန်မာနိုင်ငံ အထက်ပိုင်းတွင် အကြီးဆုံး စီးပွားကုန်သွယ်မြို့ ဖြစ်ပါသည်။ နေပြည်တော်မှာ အားလုံးသော အစိုးရဝန်ထမ်း အဖွဲ့အစည်းများ ရှိသော

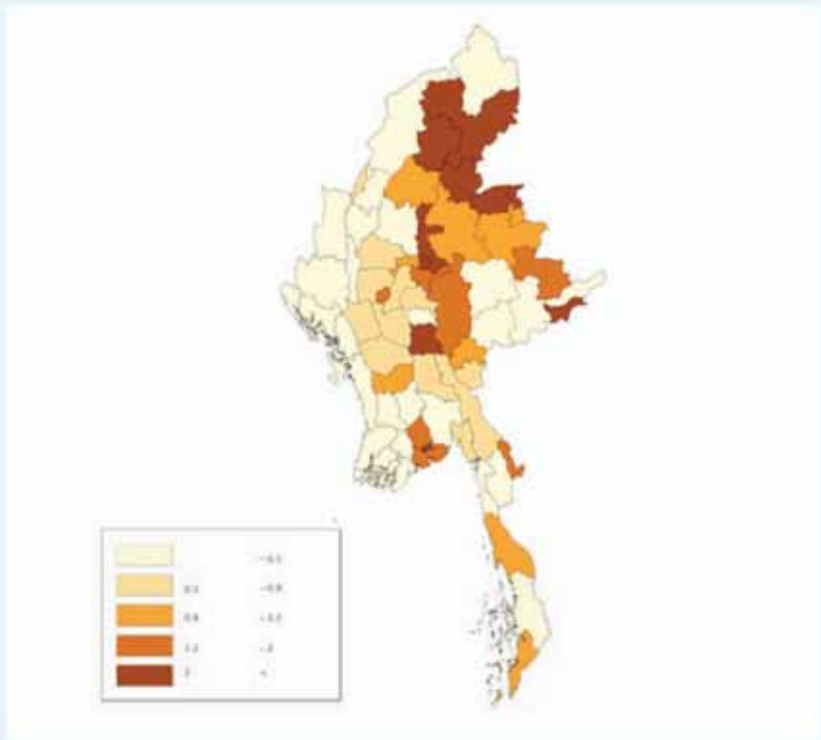
ပုံ-၂။ ခရိုင်အလိုက် ညချမ်းချိန်ခါ မီးရောင်များ ဖျံ့နှံ့မှုအချိုး (၂၀၀၉)

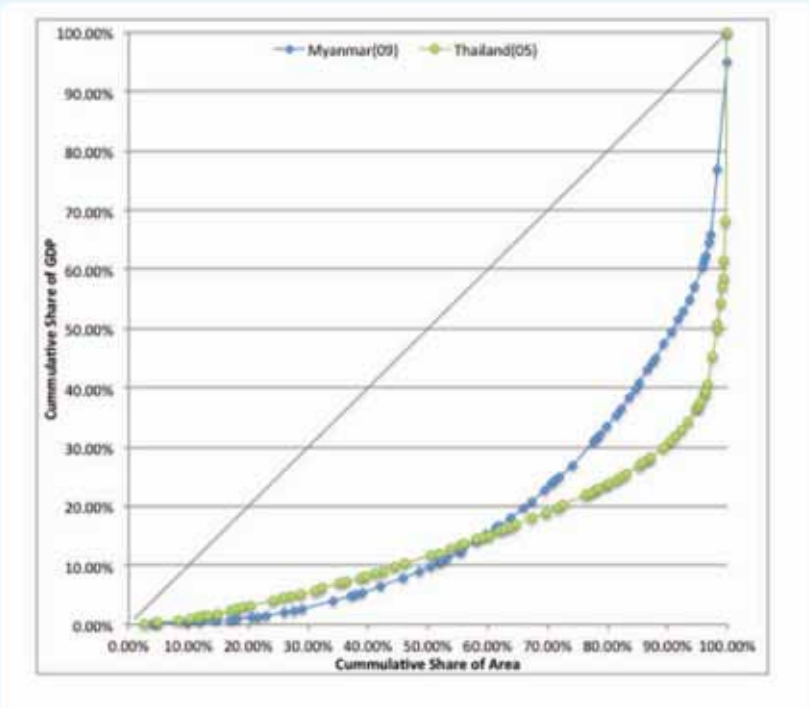
မြို့တော်သစ် ဖြစ်ပါသည်။ နေပြည်တော်မှာ အဓိကကျသည့် စက်မှုလက်မှုလုပ်ငန်း လုပ်ဆောင်ချက်များရှိသော်လည်း လျှပ်စစ်ဓာတ်အား ဖြန့်ဖြူးမှုတွင် ပထမဦးစားပေးရသည့်မြို့ဖြစ်ပါသည်။ အခြားဒေသတွင်းမြို့များမှာ ရန်ကုန်နှင့် မန္တလေးမြို့များထက် များစွာသေးငယ်ပါသည်။

ယခုအခါ ကျွန်ုပ်တို့သည် အကန့်အသတ်ဖြင့် ရရှိသော သတင်းအချက်အလက်ကို အသုံးပြု၍ တစ်ဦးချင်း GDP တန်ဖိုးကို ကြိုတင်ခန့်မှန်းပါမည်။ ပထမဦးစွာ ၂၀၁၀ ပြည့်နှစ် နိုဝင်ဘာလတွင် ကျင်းပသော အထွေထွေရွေးကောက်ပွဲများတွင် မဲပေးခွင့် ရရှိသော လူဦးရေ အချိုးနှင့် ၁၉၈၃ ခုနှစ် လူဦးရေ သန်းခေါင်စာရင်းကို အခြေခံ၍ ခရိုင်အလိုက် လူဦးရေကို ခန့်မှန်းပါသည်။ ဒုတိယအချက်အနေဖြင့် ခရိုင်အလိုက် GDP ကို ခန့်မှန်းရာတွင် လယ်ယာကဏ္ဍမဟုတ်သော စီးပွားရေး လုပ်ဆောင်ချက်များမှာ ညချမ်းချိန်ခါမီးရောင်များ ယုံ့နှံ့မှု အချိုးနှင့်အညီ ခရိုင်အလိုက်ရှိသည်ဟု ယူဆပြီး လယ်ယာကဏ္ဍ ထုတ်လုပ်မှုမှာ ခရိုင်တစ်ခုချင်း၏ စိုက်ပျိုးမြေဧရိယာ အချိုးကဲ့သို့ရှိနိုင်သည်ဟု ယူဆပြီး ခန့်မှန်းခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ပုံ-၃။ ခရိုင်အလိုက်တစ်ဦးချင်း GDP ခန့်မှန်းခြေ (၂၀၀၉)

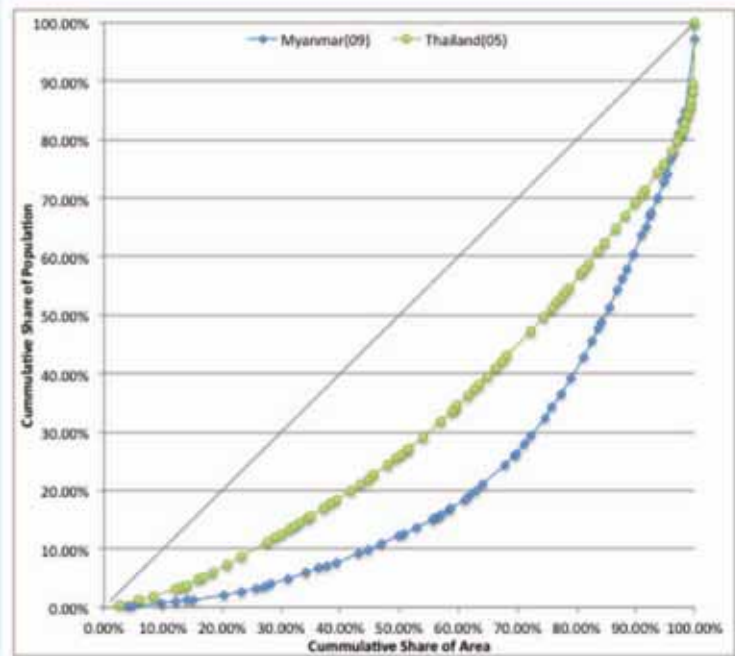
ပုံ-၄။ မြန်မာနိုင်ငံနှင့် ထိုင်းနိုင်ငံတို့၏ ဒေသ အလိုက် GDP ခွဲဝေပုံ

ပုံ-၃ က ခရိုင်အလိုက် တစ်ဦးချင်း GDP ကို ဖော်ပြပါသည် (တစ်မျိုးသားလုံး ပျမ်းမျှ = ၁.၀)။ အဓိကကျသည့် ဒေသ ၃ ခု ဖြစ်သော ရန်ကုန်၊မန္တလေး (ပြင်ဦးလွင်အပါအဝင်) နေပြည်တော်မှာ တစ်မျိုးသားလုံးပျမ်းမျှထက် ၂ ဆ ကျော် ပိုမိုချမ်းသာပါသည်။ ထို့အပြင် ထိုင်းနိုင်ငံ၊ တရုတ်နိုင်ငံတို့နှင့် ဆက်စပ်သော မြန်မာနယ်စပ်ခရိုင်မြို့များ (တာချီလိတ်၊ မြဝတီနှင့် လောက်ကိုင်၊ မူဆယ်နှင့် ကချင်ပြည်နယ်ရှိ ခရိုင်အချို့) တို့မှာလည်း တစ်မျိုးသားလုံး ပျမ်းမျှထက် တစ်ဦးချင်း GDP ပိုမိုမြင့်မားပါသည်။ သို့သော်လည်း အိန္ဒိယနှင့် ဘင်္ဂလားဒေ့ရှ်နှင့် ဆက်စပ်သည့် မြန်မာနယ်စပ်ခရိုင်မြို့များတွင် မူဆယ်စပ်မြို့ သက်ရောက်မှု (border-city effect) ကို လေ့လာမတွေ့ရှိရပါ။

ပုံ-၄ က ၂၀၀၉ ခုနှစ်မြန်မာနိုင်ငံ၏ ဒေသအလိုက် GDP ခွဲဝေပုံကို ၂၀၀၅ ခုနှစ် ထိုင်းနိုင်ငံဒေသအလိုက် GDP ခွဲဝေပုံနှင့်နှိုင်းယှဉ်ဖော်ပြပါသည်။ ၎င်းပုံကို "Lorenz curve" ဟု ခေါ်ပါသည်။ အလျားလိုက်မျဉ်း (horizontal axis) မှာ အဆင့်ဆင့်တိုးပွားလာသည့် ဧရိယာ အချိုးများဖြစ်၍ ဒေါင်လိုက်မျဉ်းမှာ အဆင့်ဆင့်

ပုံ-၅။ ၂၀၀၉ ခုနှစ် မြန်မာနိုင်ငံ၏ ဒေသအလိုက် လူဦးရေပျံ့နှံ့မှုနှင့် ၂၀၀၅ ခုနှစ် ထိုင်းနိုင်ငံ၏ လူဦးရေ ပျံ့နှံ့မှု

တိုးပွားလာသော GDP တန်ဖိုးအမျိုးမျိုး ဖြစ်ပါသည်။ စီးပွားရေးလုပ်ဆောင်ချက်များ ခွဲဝေဆောင်ရွက်မှုမှာ ပြီးပြည့်စုံစွာ ညီမျှမှုရှိပါက အစက်အပြောက်များမှာ ၄၅ ဒီဂရီ မျဉ်းပေါ်တွင်ရှိပါသည်။ စီးပွားရေး လုပ်ဆောင်ချက်များ ပိုမိုမညီမျှမှုရှိသည် နှင့်အမျှ မျဉ်းကွေးသည် ပိုမိုကွေးလာမည် ဖြစ်သည်။

ပုံ-၄ က ဖော်ပြသည်မှာ မြန်မာနိုင်ငံ၏ စီးပွားရေးလုပ်ဆောင်ချက်များမှာ ထိုင်းနိုင်ငံနှင့်နှိုင်းယှဉ်ပါက စုစည်းဆောင်ရွက်မှု အားနည်းပါသည်။ ထိုင်းနိုင်ငံတွင် GDP ၏ ၆၀ ရာခိုင်နှုန်းကျော်မှာ တစ်နိုင်ငံလုံးစရိယာ၏ ၅ ရာခိုင်နှုန်းအောက် နယ်မြေဒေသများတွင် စုစည်း ထုတ်လုပ်ပါသည်။ မြန်မာနိုင်ငံတွင် ဤ ၆၀ ရာခိုင်နှုန်းရှိသော GDP ကို နိုင်ငံစရိယာ၏ ၁၅ ရာခိုင်နှုန်းရှိ နယ်မြေဒေသတွင်ထုတ်လုပ်ခြင်းဖြစ်သည်။

ဖွံ့ဖြိုးဆဲနိုင်ငံများမှာ စီးပွားရေးဖွံ့ဖြိုးမှုအတွက် စီးပွားရေး လုပ်ဆောင်ချက်များကို စုစည်းဆောင်ရွက်လိုသည့် တိမ်းညွတ်မှု ရှိပါသည်။ ထို့ကြောင့် မြန်မာနိုင်ငံ၏ စီးပွားရေး လုပ်ဆောင်ချက်များမှာလည်း အနာဂတ်ကာလတွင် ပိုမို၍ စုစည်းလုပ်ဆောင်ဖွယ် ရှိပါသည်။

အခြားတစ်ဖက်တွင်မူ ပုံ-၅ က ၂၀၀၉ ခုနှစ် မြန်မာနိုင်ငံ၏ ဒေသအလိုက် လူဦးရေပျံ့နှံ့မှုနှင့် ၂၀၀၅ ခုနှစ် ထိုင်းနိုင်ငံ၏ လူဦးရေ ပျံ့နှံ့မှုတို့ကို နှိုင်းယှဉ်ဖော်ပြပါသည်။ မြန်မာနိုင်ငံ၏ လူဦးရေမှာ ထိုင်းနိုင်ငံထက် ဒေသအလိုက် စုစည်းနေထိုင်မှု ရှိပါသည်။ မြန်မာနိုင်ငံတွင် တောတောင်ထူထပ်သော ဒေသများရှိ၍ ယင်းဒေသတွင် လူဦးရေသိပ်သည်းမှု နိမ့်ကျနေခြင်းကလည်း အချက်တစ်ရပ် ဖြစ်နိုင်ပါသည်။

မြန်မာနိုင်ငံ၏ ညချမ်းချိန်ခါ မီးရောင်များ ပျံ့နှံ့မှု၏ ဆန်းစစ်ချက်ကို အခြေခံ၍ ကျွန်ုပ်တို့မှာ မြန်မာနိုင်ငံ၏ စီးပွားရေးနှင့် စက်မှု လက်မှုလုပ်ငန်း လုပ်ဆောင်ချက်များနှင့် ပတ်သက်၍ ထင်မြင်ယူဆချက်များ ရှိပါသည်။

(က) ရန်ကုန်၊ နေပြည်တော်နှင့် မန္တလေးတွင် စက်မှုကုန်ထုတ်လုပ်ငန်း၊ အုပ်ချုပ်ရေးဆိုင်ရာဝန်ဆောင်မှုများ အပါအဝင် လယ်ယာစိုက်ပျိုးရေး မဟုတ်သော စီးပွားရေးလုပ်ငန်းများ စုစည်းနေမှုကို စဉ်းစားပြီး ရန်ကုန်၊ နေပြည်တော်၊ မန္တလေးလမ်းမကြီးမှာ စက်မှုလုပ်ငန်းဆိုင်ရာ စင်္ကြံလမ်းမကြီး ဖြစ်လာပါလိမ့်မည်။

(ခ) ဤလေ့လာမှုက အကြံပြုသည်မှာ အရှေ့ဘက် နယ်ခြားမြို့များမှာ ၎င်းတို့၏ ထွန်းသစ်စ အိမ်နီးချင်းနိုင်ငံများဖြစ်သည့် တရုတ်နိုင်ငံ၊ ထိုင်းနိုင်ငံများနှင့် နီးကပ်စွာဆက်ဆံမှုများမှ တစ်ဆင့်ဖွံ့ဖြိုးလာခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ဆန့်ကျင်ဘက်သဘော တွေ့ရှိရသည်မှာ အနောက်ဘက် နယ်ခြားမြို့များမှာ ၎င်းတို့၏ အိမ်နီးချင်းနိုင်ငံများဖြစ်သည့် အိန္ဒိယနှင့် ဘင်္ဂလားဒေ့ရှ်နိုင်ငံများနှင့်ဆက်ဆံရေး မှတစ်ဆင့် မဖွံ့ဖြိုးလာကြပါ။ မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ တရုတ်နိုင်ငံနှင့် ထိုင်းနိုင်ငံတို့နှင့် နီးကပ်သည့် နယ်ခြားမြို့များ၏ အတွေ့အကြုံအရ အနောက်ဘက် နယ်ခြားမြို့များအတွက်လည်း ထွန်းသစ်စ အိန္ဒိယနှင့် ဘင်္ဂလားဒေ့ရှ်နိုင်ငံများနှင့် ဆက်သွယ်ရေးကို မြှင့်တင်ခြင်းဖြင့် ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်လာနိုင်သည့် နည်းလမ်းများ ရှိပါသည်။

နောက်ဆုံး အရေးကြီးသည်မှာ ကာလရှည်ကြာစွာ ရှိခဲ့သည့်မေးခွန်းများ ဖြစ်သော စီးပွားရေးစွမ်းဆောင်ရည်နှင့် ဒေသအလိုက်သာ တူညီမျှရှိမှုတို့အား အလျော့အတင်း ပြုခြင်းဖြစ်သည်။ အချို့သော လတ်တလော လေ့လာမှုများက အကြံပြုသည်မှာ အလျော့အတင်းပြုခြင်းမှာ သတ်သတ်မှတ်မှတ် အခြေအနေများတွင် ဖြစ်နိုင်ပါသည်။ ဥပမာအား

ဖြင့် Meyer and Lackenbauer ၂၀၀၅ က အဆင့်နှစ်ဆင့်ဒေသဆိုင်ရာ မူဝါဒချဉ်းကပ်မှု (Two Step regional Policy approach) ကို အဆိုပြုပါသည်။ ယင်းအဆိုပြုချက်က ဖော်ပြသည်မှာ မည်မျှမျှကို ဖြေရှင်းခြင်းမပြုမီ ချမ်းသာကြွယ်ဝသောဒေသများကိုသာ ပထမအာရုံပြု စူးစိုက်ဆောင်ရွက်ရမည်။ Bruhard and Sbergami ၂၀၀၉ က ငြင်းချက်ထုတ်သည်မှာ တစ်ဦးချင်းဝင်ငွေ USD ၁၀,၀၀၀ အထိရှိသည့် စီးပွားရေး ဖွံ့ဖြိုးသည့် နိုင်ငံများ၌သာ အလျော့အတင်း ဖြစ်ပေါ်နိုင်သည်ဟုဆိုပါသည်။ သို့ဖြစ်ပါ၍ ကရုဏာ ဆောင်ရွက်သည့် စီးပွားရေးနှင့် လူမှုရေးဝါဒများဖြင့် ဤရည်ရွယ်ချက်နှစ်ရပ်ကို ထိန်းညှိနိုင်ရန် မူဝါဒရေးဆွဲသူများအတွက် အားထားရသော စီးပွားရေး ပထဝီဆိုင်ရာ ကိန်းဂဏန်းအချက်အလက်များ ပြုစုရေးကို မဖြစ်မနေ ဆောင်ရွက်ရပါမည်။

ကိုးကားချက်။ ။ Satora KUMAGAI, Souknilanh KEOLA 2 To shihiro KUDO ၏ Myanmar Economy Viewed at Night ကို ဦးဝင်းကြည်မှ ဘာသာပြန်ဆိုပါသည်။